

ÖZELSAYI : 5

3 HAZİRAN 1976

E M P E R Y A L İ Z M , F A Ş İ Z M

U L U S A L K U R T U L U Ş S A V A Ş L A R I V E

M A O C U L U K

Bu Broşür Merkez Yürütme Kurulu tarafından görevlendirilen Ercüment Toker tarafından hazırlanmıştır.

TDF Grieperstraße 13 · Postfach 512 · 4300 Essen · BR Deutschland
Fernsprecher (0201) 622290 · Bankkonto: BfG, Essen Nr. 10090902

- GİRİŞ -

TDF kuruluş çalışmalarında sağ'lı sol'lu birçok grupçuklar, yurt dışındaki işçilerimizin demokratik bir yığın örgütü içinde derlenmesini engellemek için çeşitli çalışmalar yürüttüler. Hatta anarşist ve maocuların toparladığı bir grup kuruluş gününde olay çıkartarak, TDF'nin kurulmasının önüne geçmeyi denedi.

Daha sonraki çalışmalarında, işçi toplantılarında, dernek kongrelerinde, yürüyüşlerde bu grupçuklarla karşılaştık. TDF ve bağlı derneklerinin aktif elemanları, sırf kendi pratiklerinde, bu akımların işçilerin birliğine, dayanışmasına, demokratik mücadelelerine ters eylemlerini yaşadılar ve bunlara karşı mücadele yürüttüler.

2.Genel Kurulumuzda, işçi sınıfı hareketinin birliğini parçalayan maocu, troçkist, anarşist akımlara karşı kesin mücadele yürütülmesi kararlaştırıldı. Daha sonraki çalışmalarda, açık oturumlarda, seminerlerde bu akımlar üzerinde duruldu, gerçek nitelikleri ortaya serildi. Bu akımların tecrit edilmesi, işçi sınıfı saflarının dışına atılması için mücadele verildi, veriliyor.

Bu broşür, bu evrensel akımlardan maoculuğun daha iyi tanınmasına, bu şekilde maoculuğa karşı daha kararlı mücadele yürütülmesine yardımcı olmayı amaçlıyor. Bu anlamda TDF 2.Genel Kurul kararları doğrultusunda yeni bir çaba niteliğini taşıyor.

BROŞÜRÜN NİTELİĞİ

Şüphe yok ki, maoculuk akımının belli, tarihsel, ekonomik, toplumsal temeli var. Maoculuk bu temel üzerine gelişmiş, belli aşamalardan geçerek bugünkü durumuna gelmiştir. İşçi sınıfı adına hareket eden bu akım, kendisini "Bilimsel Sosyalizmin çağımızda ulaştığı en yüksek aşaması" olarak tanıtmaktadır.

Maoculuğun hele son yıllarda savunduğu görüşlerin, yaptığı işlerin Bilimsel Sosyalizm'le ne kadar ilgisi kalmıştır sorusuna cevap veren bir çok eser yayınlamıştır.

Broşürümüz hazırlanırken, TDF'nin anti-faşist, anti-emperyalist, barış, demokrasi ve sosyal ilerleme'den yana siyasal tutumu ve görüşleri esas alındı. Bu alanlarda maoculuğun uluslararası düzeyde ve ülkemizdeki görüşleri, somut eylemlerinin ortaya konulmasına çalışıldı. Bu bakımdan arkadaşlarımızın maoculuk konusundaki diğer eserleri de öğrenmesinin çok daha yararlı olacağı açıktır.

Bütün dünyada ve ülkemizde işçi sınıfı adına hareket eden, etmeyen birçok eğilim ve güç, emperyalizme ve faşizme karşı mücadele safında yer almaktadır. Ama maoculuk bugün artık kesinlikle bu safların dışında ve karşısındadır. Emperyalizme karşı çetin savaş sonucu ulusal bağımsızlığını kazanmış, sosyalizmin kurulması yolunda adımlar atmış bir ülkeden kaynaklanmasına rağmen, son yıllarda vardığı durum her alanda dünya işçi sınıfının, ezilen ve sömürülen milyonların gerçek çıkarlarına ve öncelikle Çin halkının çıkarlarına ve mücadelesine ters düşmüştür. Aşağıda sıraladığımız olaylar bunun somut örneklerinin bir kısmıdır.

Olaylar, belli mahzurları olmasına rağmen, pratik olması amacıyla bölümler halinde incelenmiştir.

MAOCULUK VE EMPERYALİZM

Çin Halk Cumhuriyeti (ÇHC)nin maocu liderleri bugün dünyayı üçe bölüyorlar. Nisan 1974'de Birleşmiş Milletler genel kurulunun 6. özel oturumunda konuşan ÇHC temsilcisi Teng-Hsiao-Ping bu üç dünyayı şöyle sıralıyor

1- Sovyetler Birliği ve Birleşik Amerika (ABD) : Birinci dünya
2- Gelişme yolundaki ülkeler (Çin, Hindistan, Brezilya, Türkiye, İran): Üçüncü dünya
3- Bu iki grup arasındaki kalkınmış ülkeler (Ortak Pazar, Japonya, Kanada) : İkinci dünya

Pekin liderleri, dünyayı böyle ülkelerin toplumsal ekonomik sistemlerini dikkate almaksızın üçe böldükten sonra "iki süper devlete karşı savaş" parolasını ortaya atmaktalar. Son yıllarda ise "ABD gerileyen bir emperyalizmdir, esas tehlike Sovyet sosyal-emperyalizmidir" diyorlar. Bu görüşten hareketle "iki süper devlet, özellikle Sovyet emperyalizmine karşı tek cephe" oluşturmaya çalışıyorlar. NATO'yu, CENTO'yu, Ortak Pazarı destekliyorlar.

ÇHC yöneticileri 1974, 1975 yıllarında Japohya, Amerika gibi emperyalist ülkelerin yöneticileri ile yaptıkları görüşmelerde "ÇHC'nin kendini sosyalist diye niteliyen süper devlete karşı mücadele ettiğini" söylüyorlar. Geri kalmış Afrika, Asya ve Latin Amerika ülkeleriyle yaptıkları görüşmelerde, onları "Amerikan olmayan süper devlete karşı" cephe kurmaya teşvik ediyorlar. Bu cepheye ABD'de dahildir.

1975 Mayıs ayında "News and World Report" isimli Amerikan dergisine demeç veren, zamanın ABD savunma bakanı Schlesinger "Çinliler yıllarca Amerika'yı Pasifikten atmaya çalıştıktan sonra, son zamanlarda ABD'nin Pasifikte kalmasını, Sovyetler Birliğine karşı denge olarak görüyorlar" diyor. Mao ve destekçileri çeşitli ülkelerin temsilcileriyle yaptıkları görüşmelerde "ABD'nin Uzak-Doğu'dan, Güney Vietnam, Tayland ve Filipinlerden geri çekilmesini endişeyle karşıladıklarını" belirtiyor.

1875'de Çin ve Japonya arasında imzalanan dostluk anlaşması sırasında başbakan Çu-En Lai, Japonya'yı, anlaşmaya "Asya'da üçüncü bir büyük devletin hegemonyacı çabalarına karşı" olma maddesini sokmak için ikna etmeye çalışıyor.

Çin liderlerinden Teng Hsiao Peng, Batı Avrupa'yı dolaşırken, ÇHC Türkiye büyükelçisi Tercüman gazetesine açıklamalar yapıyor. 22 Mayıs 1975 tarihli Tercüman ilgili haberinde "Çin büyükelçisi bir noktayı sarahatla belirtiyor. SSCB, ABD'den daha tehlikeli bir emperyalisttir" diyor. Görüşmede Tercüman muhabiri "Biz hem kapitalist, hem sosyalist emperyalistlere karşıyız" deyince, Çin büyükelçisi "Görüyormusunuz, işte ortak taraflarımız meydana çıkıyor" diyor.

İcazeti alan yerli maocularımız 15 Ekim 1975 tarihli Aydınlık dergisinde şöyle yazıyorlar. "Sovyetler Birliği ve onunla dayanışma içinde olan diğer sosyalist ülkeler emperyalisttirler. Üstelik en saldırgan emperyalist! Siz devrimcisiniz, ohalde öncelikle bu en saldırgan emperyalizme karşı koymalısınız. Eğer koymazsanız Mao sizi affetmez. Amerikan emperyalizmini mi düşünüyorsunuz. O ikinci derecede kalmıştır artık. İçerdeki sosyalist partilere veya bize karşı çıkan diğerlerine bakmayın, onlar revizyonisttirler. Hitlerci partiler gibidirler, onlar düşmanımızdır.... Sovyet emperyalizmine karşı tutum, bırakalım proleter devrimciliğini, bugün dünyada yurtseverliğin denek taşıdır."

Fransa'daki maocuların yayın organı "l'Humanité Rouge" 23 Nisan 75 tarihli sayısında şöyle diyor. "Bugün Almanya'nın yarısı Rus sosyal emperyalizminin tahakkümü altındadır. Öteki yarısı ise nüklear silahlara sahip olmaması ve yetersiz silahlarla donatılmış olması nedeniyle, Rus genişlemecileri için bir alan durumundadır."

Federal Almanya'daki maocular "Almanya'nın yarısı 1945'den beri Sovyet işgali durumundadır. Alman halkının bir numaralı düşmanı Sovyetler Birliğidir" diyerek Başkan Mao'nun gösterdiği yolda başarıyla! yürüyorlar. Alman yeni Nazi Partisinin (NPD) yayın organıda 11 Ekim 1974 tarihli sayısında, Teng Hsiao Ping'in Bonn'u ziyareti esnasında "Kahrolsun Sovyet Emperyalizmi, Çok Yaşa Başkan Mao!" başlığını atıyor.

Maocu Aydınlık Dergisi Şubat 1976 sayısında "Ülkemizde baş çelişme iki süper devlet ile Türkiye halkı arasındadır" diyor ve ilave ediyor, "ABD gerileyen bir emperyalizmdir. Esas tehlike Sovyet emperyalizmidir."

Teng Hsiao Ping'in 1975 sonbaharında Paris'i ziyareti sırasında, ÇHC lideri ile görüşen "Le Figaro" gazetesi ve 14 Ocak 1975 tarihli "Dagens Nyheter" isimli İsveç gazetesi şöyle yazıyorlar. "Birleşmiş bir Almanya ile güçlü bir Batı Avrupa: İşte Strauss ve Çinli liderlerin ortak amacı !"

Olayların gösterdiği gibi Mao ve çevresi bugün "sosyalizmin anavatanı" olan Sovyetler Birliği'ni ve onunla dayanışma içindeki sosyalist ülkeleri "baş düşman" ilan etmişlerdir. Anti-Sovyetizm ve anti-komünizm politikalarının temel taşıdır. Bu politikada bütün dünya gericileriyle ve faşistleriyle elele, omuz omuzadırlar. Pekin'de yayın yapan Yeni Çin Haber Ajansı, Temmuz 1975 başındaki bir yayınında SBKP lideri Brejnev'i Hitler'le aynı ihtirası taşımakla suçlamakta ve sonunun Hitler'den daha beter olacağını bildirmektedir. Mao ve tüm dünyadaki takipçileri böylesi küfürlerle, tüm dünya işçilerinin ve emekçi halklarının düşmanı bir yolda yürümektedirler.

MAOCULUK VE BARIŞ, YUMUŞAMA POLİTİKASI

20 yıl öncesinde Çin liderleri "Batı Avrupa'da ve tüm dünyada savaş tehlikesinin önlenmesi, barışın hakim ve sürekli hale getirilmesi için SSCB'nin Bütün Avrupa Konferansı önerisini destekliyoruz" diyorlardı.

Ama artık bu görüşler bir kenara atıldı. Son yıllarda ÇHC liderleri "Avrupa'da yumuşama Sovyetlerin yararınadır. Diğer ülkelerin aleyhinedir" diyorlar. Mao ve çevresi Helsinki Konferansını önlemek için, Avrupa'lara heyetler yolladılar. Çin heyetleri "üçüncü dünya savaşının kaçınılmaz" olduğunu, "SSCB'ye güvenmemek gerektiğini", "SSCB'nin saldırılarına karşı her zaman hazırlıklı olmak" gerektiğini yaymaya çalıştılar. ÇHC yönetimi 35 ülkenin imzaladığı Helsinki anlaşlasını "Paçavra" olarak nitelerken, konferansı "Güvensizlik Konferansı" olarak isimlendirdi.

Bugün "yumuşak" bulunduğu için afaroz edilen Teng Hsiao Ping 1974 Ekiminde Federal Almanya ziyareti sırasında, "Dünyada barış bir nesilden fazla sürmez. Her nesil kendi savaşını görecek" dedikten sonra ilave ediyor. "Bu mutlaka kötü bir şey olmayacak".

Kasım 1975'de Pekin'de Kissinger ile görüşen Mao, ABD dışişleri bakanını "çok yumuşak bulduğunu" söylemiş ve "yumuşama politikasını kabul etmekten vazgeçmesini" öğütlemiştir. Mao aynı tarihlerde federal başbakan H. Schmidt ile yaptığı görüşmede, "Amerika için endişe duyduğunu, bu ülkenin SSCB'ye karşı yeterince silahlanamadığını, bunun çok kötü sonuçlar doğuracağını, Almanya'nın kendisinin ABD'ye güvenmeden, Sovyetlere karşı tedbir almasını" söylemiştir.

Çin yöneticileri ile devletlerarası Barış ve Yumuşamanın en büyük düşmanyarından CSU lideri F.J. Strauss'un dostlukları diller destan olmuştur. Mao Strauss ile "2. Dünya savaşı sonrasindaki Avrupa sınırlarının geçici olduğu ve Sovyet Emperyalizmine karşı hazırlıklı olmak gerektiği konusunda görüş birliğinde olduklarını açıklamıştır.

1975 sonbaharında Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin 30oturumunda, SSCB tarafından yapılan "Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi üyesi devletlerin askeri bütçelerinden %10 indirim yaparak, bu parayı geri kalmış ülkelere yardım oyarak verme" teklifine Çin dışişleri bakanı karşı çıkmıştır. Bakan Tsao-Kuang Hua, emperyalist devletlerin ve silah tekellerinin alkışlarıyla karşılanan konuşmasında; "3.Dünya savaşının kaçınılmazlığını, silahlanmak gerektiğini" dile getirmiştir.

Mao ve destekçilerinin Barış ve Yumuşamaya Karşı, savaş, silahlanma ve soğuk harpten yana tutumları eskiye dayanmaktadır. 29 Eylül 1965'deki bir basın toplantısında, maocu lider Chen Yi, Kore ve Vietnam'daki ABD saldırısının "bir güç sınaması" olduğunu söyleyerek "bu güç sınaması bizim için, dünya halkları için yararlı olmaktadır" demektedir. Jenmin Jinpao gazetesi ise sebebini şöyle açıklıyor. "Emperyalist saldırganlığı sonundadırki halklar çelikleşmekte ve devrimci mücadele gelişmektedir."

Mao daha 1958 yılında "eğer gerçekten bir atom savaşı patlarsa bu kadar kötü bir şey olmayacak. Son hesapta kapitalizm yıkılacak, yeryüzünde süresiz barış olacak" diyor. ÇKP'nin 10.kongresinde ise söyle deniyor. "Yumuşama geçici ve yüzeysel bir olaydır. Devsel kargaşalıklar ilerde de sürecektir. Devsel kargaşalıklar halk için kötü değil iyi şeydir."

Görüldüğü gibi maocular maceracı bir politika ile, savaş kışkırtıcılığı yapmakta, silahlanmayı teşvik etmektedirler. Ama Mao'nun halk için iyi şey dediği "devsel kargaşalıkları" dünya halkları iki defa yaşamışlardır. İyimi, kötümü olduğunu kanlarını dökerek öğrenmişlerdir. Bugün ÇHC liderleri ve dünyadaki takipçileri, farklı sosyal sistemlere sahip ülkelerin barış içinde birarada yaşamalarının en pervasız düşmanlarıdırlar.

ÇHP liderleri aynı cephe içinde gördükleri batılı silah tekelleri ile elele silahlanmalarını, "3.Dünya savaşı hazırlıklarını" sürdürmektedirler. Batılı silah tekelleri, Çin'de 60 tane büyük silah fabrikası inşaa etmek üzere anlaşmalar imzaladılar. Gazeteler, Pekin'in İngiltere'den Harrier tipi bombardıman uçağı, ABD'den F-16 tipi Ava jetleri ısmarladığını yazdılar. Keza ABD'den 10 adet Boeing 707 uçağı ve 38 yedek parça imalathanesi aldığını yazdılar. Silah tekelleri "büyük Çin pazarının" getireceği büyük kârlar peşinde, Maoculuğun silahlanma politikasına alkış tutuyor ve tutturuyorlar.

Türkiye'deki Maocularda Pekinden aldıkları taktikle, Barış ve Silahsızlanmanın düşmanı olmakta, gerici-faşist MC hükümetini geride bırakmışlardır.

Bugün ülkemizde en gerici sermaye çevreleri tarafından "büyük kârlar" umutlarıyla ortaya attıkları, yerli ve yabancı tekellerin ortaklaşa gerçekleştirecekleri "Ulusal Savaş Sanayi" projeleri maocular tarafından geniş destek görmektedir. Maocular, MC hükümeti "Ulusal Savaş Sanayi" projesini geciktirdiği için hayıflanmaktadırlar.

Maocu "Halkın Sesi" dergisi, bir süre önce kurulan, Türkiye'nin batısına yerleştirilen "Ege Ordusunu uygun bir yere sevketmekten" sözetmektedir. "Halkın Sesi" "Türkiye'nin milli savunma stratejisi ve planları, iki süper devletten ve özellikle yayılma hırsı büyük olan Sovyet sosyal emperyalistlerinden gelebilecek saldırılara göre yeniden ele alınmalı ve düzenlenmelidir" diyerek Demirel'e, Türkeş'e, Sancar'a öğüt vermektedir.

MAOCULUK VE ULUSAL KURTULUŞ SAVAŞLARI

Maoculuğun halkların ulusal kurtuluş savaşlarına karşı ilk açık tavrı 1971'de ortaya çıktı. 1971'de ÇHC liderleri, Bengaldeş'in kurtuluş mücadelesine karşı çıkıp, Pakistan'ın faşist Yahya Han rejimini desteklediler. Kurtuluş savaşından galip

çıkan Bengaldeş hükümetini tanımadılar, ısrarla Pakistan'ı desteklediler. Bengaldeş'in lideri Mucibirrahman SSCB ve diğer sosyalist ülkelerle iyi ilişkilerden yana bir politika izlemekteydi.

Çin liderleri uzun süre Filistin halkının kurtuluş mücadelesini destekler göründüler. Ancak daha sonra çeşitli teşkilatların biraraya gelerek Filistin Kurtuluş Örgütü (FKÖ)nü oluşturmaları ve FKÖ'nün SSCB ve sosyalist ülkelerle iyi ilişkiler kurması üzerine, ÇHC yöneticileri Filistin halkının haklı davasını desteklemekten vazgeçtiler. Birleşmiş Milletler'de, FKÖ'nün katılması ile ilgili Fenel Kurul oylamasında, ÇNC delegesi salonu terketti.

ÇHC yöneticileri, önceleri İran'daki kanlı rejime karşı kurtuluş mücadelesi veren Dofar gerilla hareketini destekliyorlardı. Sonradan ABD Basra körfezinde, İran'ın öncülüğünde silahlandırma projesine başlayınca, maocular Dofar gerillalarına yardımı kesti. Mao ve çevresi, üçüncü dünya diye nitelediği Şah rejimini desteklemeye başladılar. ABD'nin bu bölgedeki planları, İran'ın silahlanması, bölgedeki Arap halkları için büyük bir tehlikeydi. Ama Pekin liderleri, bu silahlanma Sovyetler Birliğine karşı olduğu için desteklediler.

Maoculuğun halkların ulusal ve sosyal kurtuluş savaşlarına karşı çıkışı, emperyalistlerle aynı safta yer alışının son örneği Angola oldu. Angola halkının gerçek temsilcisi, Angola Halk Kurtuluş Hareketi-MPLA, Portekiz sömürgecilerine karşı zorlu bir savaş yürütüyordu. MPLA, Sovyetler Birliği ve sosyalist ülkelerin aktif desteğini almaktaydı. CIA, Angola halkının savaşını kırmak için ajanı Holden Roberto'yu 1961'de bölgeye yolladı. Holden Roberto CIA'nın, batılı tekellerin yardımıyla FNLA hareketini örgütledi. Keza faşist Portekiz' in gizli servisleri, savaşı kırmak için UNİTA isimli bir cephe kurdular. FNLA ve UNİTA, Angola halkının kurtuluş savaşını kırmak, MPLA'nın iktidar olmasını önlemek için faaliyet gösterdiler. ÇHC yöneticileri 1963'den beri FNLA ve UNITA'ya askeri eğitmen, silah, cephane yardımı yaptılar. Angola'da CIA, maoculuk, batılı tekeller omuz omuza, Angola halkının kurtuluşuna karşı savaştılar.

MAOCULUK VE FAŞİZM

29.11.75 tarihli International Herald Tribune gazetesinde yayınlanan, gazeteci Sulzberger ile Şili'nin kanlı diktatörü Pinochet ile arasında geçen konuşmada, faşist diktatör "Rusya ve Küba durumlarını güçlendirmek, Şili'yi Allende zamanında olduğu gibi, Güney Amerika'da kendi üsleri haline getirmek istiyorlardı... Çin'e gelince o tamamen farklıdır. Çin bu gibi faaliyetlere katılmamıştır. Bize karşı çok iyi davranmıştır" demektedir. Pinochet daha sonra ÇHC'den 58 milyon dolar kredi aldığını doğrulamıştır. Şili Cuntası heyeti, Pekin'de törenlerle karşılanmış ve birçok işbirliği anlaşmaları imzalanmıştır. ÇHC daha önce sosyalist Allende hükümeti zamanında almadığı bakır için, bugün Şili diktatörlerine milyonlarca dolar vermektedir. ABD'de yayınlanan gedici VISION dergisi Mao ile Pinochet'in "şaşmaz anti-sovyetizm temelinde birleşmelerini" alkışlıyor ve Mao'yu "sürekli kesintisiz devrim kahramanı" olarak ilan ediyor. Allende kanlı bir darbe ile ITT ve CIA işbirliği ile devrildikten sonra, faşist Pinochet rejimini ilk tanıyan ülke ÇHC olmuştur. ÇHC yöneticileri bugün ayrıca Brezilya askeri diktatörlüğü ile de iyi ilişkiler içindedir ve bu ülkeye kredi verdikleri açıklanmaktadır. Ayrıca Ağustos 1976'da Sritanka'nın başkenti Columbo'da yapılacak 5.Bloksuz ülkeleri konferansına Şili faşist cuntasının katılmasını sağlamak için, ÇHC liderleri kredi verdikleri çeşitli ülkelere baskı yapmaktadır.

Pekin liderleri 1965'den beri Güney Afrika Cumhuriyeti ve Rodezya ile dış ticaretini geliştirmektedir. Güney Afrika Cumhuriyeti (GAC) ırkçı, faşist bir ülke oldu-

ğu için Birleşmiş Milletler'den çıkartılmıştır. GAC'nin dış ticaretindeki en büyük pay ÇHC'ne aittir. Rodezya'daki ırkçı Jan Smith rejimi bütün dünya tarafından lanetlenmiş olmasına rağmen ÇHC yönetimi bu ülkeyle dost ilişkilerini muhafaza etmektedir. 1972 başında Rodezya'nın en ünlü sermayecileri ÇHC'ni ziyaret ettiler, yeni anlaşmalar imzaladılar.

Mao yönetimi faşist Franko yönetimi arasındaki ilişkilerde dostaneydi. Ekim 1975' de diktatör Franko 5 yurtseveri kurşuna dizdirdiği zaman, olay bütün dünyada tepkiyle karşılanmıştı. Bütün Avrupa'da işçiler işi bıraktılar. Hükümetler Franko'yu protesto etti. Başta sosyalist ülkeler olmak üzere 20 ülke elçilerini bir süre için geri çektiler. Bütün dünya ilerici demokratik kamuoyu Franko'yu protesto ederken, ŞİLİ, İRAN, TÜRKİYE gibi ülkeler safında ÇHC'de yeraldı. İspanya halkını on yıllarca baskı ve terör uygulayan Franko öldüğünde, tüm dünya demokrat güçleri, İspanya halkı sevinirken, ÇHC başbakanı Çu-En Lai, Pekin'deki İspanyol büyük elçiliğine üzüntülerini buldurmuş ve bir çelenk yollamıştır.

ÇHC ile Türkiye arasında ilk ilişkiler de 12 Mart faşist darbesinden sonra kuruldu. Türkiye'de anti-komünizm ve anti-sovyetizm'in en azgın dönemlerinden olan 12 Mart sonrasında Türkiye ve ÇHC karşılıklı birbirlerini tanıdılar.

ÇHC yöneticileri, Bengaldeş'de, Mucibirrahman'ı öldürüp kanlı bir darbe ile işbaşına gelen, ülkede koyu faşist bir rejim kuran amerikancı Muştak Ahmet hükümetini hemen tanımışlar ve desteklemişlerdir.

Maoculuk Portekiz'de de gericilerin, faşistlerin yanında yer almıştır. Yıkılmadan önce faşist Ceatono rejimi ile dost ilişkiler kurulmuş ve sürdürülmüştür. Daha sonra maocular, faşist rejimin yıkılması ile ülkede gerçek demokrasinin kurulmasında baş rolü oynayan Silahlı Kuvvetler Hareketi ve Portekiz Komünist Partisi'ni düşman ilan etmişlerdir. Silahlı Kuvvetler Hareketi (MFA) ve Portekiz Komünist Partisi'nin devrimci liderleri "faşist" ilan edilmiş ve iş bazı ilerici MFA üyelerine suikast düzenlemeye kadar vardırılmıştır.

Örneklerin açıkça gösterdiği gibi Mao ve destekçileri, bırakın anti-faşist olmayı "şaşmaz anti-sovyetizm" temelinde dünyanın en gerici rejimleriyle dost ilişkiler kurmuşlar ve onları desteklemişlerdir.

Türkiye'deki maocularda onların izinden yürümektedirler. Bugün maocular, ülkücü arkadaşlarıyla, Sovyetler Birliğine küfür yarışı sürdürmektedirler. Mao'cular ile faşistlerin dergilerinde aynı başlıklar yer almaktadır. Mao'cu "Halkın Sesi" gazetesi, "Komünistler yola geldi" başlığı altında, ülkü ocakları merkezinin kapısında asılmaktadır. İstanbul Ülkü Ocakları başkanı Mustafa Verkaya "Kızıl emperyalizme ve ABD'ye karşı solcularla işbirliği yapabiliriz" diyerek maoculara çağrı yapmaktadır.

Tercüman'ın en utanmaz sermaye dalkavukluğu yazarlarından Rauf Tamer, "Maocuların yayınladığı bildirinin altına imzasını atmıştır.

Maocular, Sovyetler Birliği başbakanı Kosigin'in İskenderun'u ziyaretinde "Katil Kosigin" başlıklı bildirilerini ve afişlerini, ülkücü komando arkadaşlarıyla beraber yapıştırmışlardır.

İzmir'de Tariş iplik fabrikasında, MHP komandoları işyerinde yetkili olan DİSK'e bağlı Tekstil sendikasını dağıtmak ve işyerini ele geçirmek için silah zinçirlerle işçilere, sendikacılara saldırırken, maocularda, DİSK'e, Tekstil sendikasına küfürler yağdırarak, işçilerin örgütlenmesinin, birliğinin dağıtılmasında faşistlere yardım ediyorlardı. Aynı olaylar Seydişehir'de de tekrarlandı. Özgür Aliminyum İşçileri Sendikasını dağıtmak için kiralık komandolar silahlı saldırılar yaparken, maocularda propaganda yoluyla onlara yardımcı oldular.

Temmuz 1975'de, İzmir'de 33 kuruluşun oluşturdukları komite önderliğinde düzenledikleri, "Faşizan Baskıları Protesto Mitingi", maocu Aydınlık ve "Halkın Sesi" militanlarınca dağıtıldı. Miting meydanında "Ne Amerika, Ne Rus Çizmesi", diye bağıran maocular, polise "onlar Rusya'yı istiyorlar, biz ise Rusya'ya karşıyız. Bu yüzden bizi istemiyorlar" diyerek polisin desteğini almışlardır.

Maocular, DİSK'in İstanbul'da düzenlediği Faşizmi Protesto Mitinginde'de karışıklık çıkarmaya çalışmışlardır.

Türkiye'de maocuların faşistlerle bütünleştiği bir davranışları da, kanlı diktatör İran Şahı'nın, Türkiye'yi ziyareti sırasında ortaya çıkmıştır. Maocular "üç dünya" ve "en tehlikeli emperyalist" teorisiyle hareket ederek, "Şah ile Demirel'i üçüncü dünya lideri olarak" görmüşler, onların Sovyetler Birliğine karşı eylemlerini destekleyeceklerini açıklamışlardır. Maocu "Halkın Sesi" 30. sayısında "Marksistler Şah ve Demirel'i iki süper devlete karşı atacakları her adımda destekliyor" diye yazmaktadır. "Halkın Sesi" Şah'ın gelişini protesto edenleri "Rus uşakları" olarak nitelemekte, Şahın protesto edilmesine karşı çıkmaktadır.

Maocuların anti-faşist eylemleri kırmaktaki, Sovyetler Birliğine küfür etmekteki bu sebatları ülkücü kardeşlerini duygulandırmaktadır. MHP Menemen Gençlik Kolu yayınladığı bildiride şöyle diyor, "PDA'cılar, sizlere teşekkür ederiz, ülkücü gençlik olarak. Sebep mi? Söyleyelim. Bizler yıllardır bazı marksist-leninist kafalara, Sovyet Rusya'nın emperyalist olduğunu, sömürge politikası izlediğini sokamıyorduk... Siz hiç olmazsa bir gerçeği ortaya koydunuz... Bu gidişle bize yaklaşıyorsunuz."

MAOCULUĞUN HEGEMONYACI TALEPLERİ

Mao ve destekçileri bugün Sovyetler Birliğini "dünyayı paylaşmak istemekle" suçlarken, kendileri bu yolda somut adımlar atmaktadır. Çin yönetimi halen SSCB, Japonya, Burma, Hindistan, Moğolistan, Vietnam diğer ülkelerden toprak talep etmektedir. Mao ve destekçilerinin talep ettikleri toprak miktarı, bugünkü Çin'in 1/3'ünden fazladır.

Ağustos 1965'de bir parti oturumunda Mao: "Biz güney Asya'yı, Güney Vietnam'ı, Tayland, Burma, Malezya ve Singapur'u mutlaka elde etmeliyiz. Ancak o bölgeyi ele geçirdikten sonra gücümüzü arttırabilir ve Sovyetler-Doğu Avrupa blokuna karşı gelecek duruma yükselebiliriz. Ve böylece doğu rüzgarı, batı rüzgarını yener geçer" demektedir.

Bir yıl sonra, 5 Kasım 1966'da, Eğitim bakanvekili Tuon Fo-Fu, Jenmin Jinpao gazetesinde yayınlanan konuşmasında, orduyu başkan Mao'nun şu emrini hatırlamaya çağırdı. "Çin halkı bir zamanlar, Çin'e ait olan toprakları kendi gücüyle geri almak için savaşmaya hazırdır." Bahsedilen topraklar, Birmanya, Vietnam, Kore, Tayland, Malaya, Butan, Sıkkım vb. ülkelerdir. "Bir zamanlar" denilen Çin'de yüzyıllar öncesi hüküm süren Han ve Tang sülaleleri ve İmparator Kuang-Hsi zamanında kurulan imparatorluklardır. 1954 yılında Çin'de Pasifikten, Himalayalara kadar, Güney denizinden Sibirya'ya kadar uzanan ve bir çok ülkeyi içine alan Çin haritaları yayınlanmıştı.

ÇHC eskiden beri Vietnam'dan toprak talep etmektedir. ABD'nin Vietnam'a saldırıları sırasında bu talepler yavaşlamış ancak Ocak 1974'de Çin silahlı Kuvvetleri, Vietnam'a ait olan Paracel adalarını işgal etmiştir. 26 Kasım 1975 tarihli International Herald Tribune gazetesi, "Pekin Vietnamlı komşularına bir uyarıda bulunarak halen Vietnam kontrolunda bulunan Spartley adalarının Çin'in kutsal topraklarının bir parçası olduğunu bildirmiştir." haberini yayınladı.

Pekin'de yayınlanan Guanmin-Schipao gazetesi Ocak 1976'daki bir sayısında, Güney Çin denizindeki ikiyüz adanın ÇHC'ne ait olduğunu iddia etmektedir. Gazete Paracel adalarının 1974'de silah zoruyla ilhak edilmesini selamlamakta, Çin'in 1500 km. uzağında bulunan Spartley adalarının da işgal edilmesini istemektedir. Bir süre önce Çin askerlerinin saldırısı, Vietnamlılarca püskürtülmüştür.

Maocular Vietnam'dan toprak taleplerini teorik olarak şöyle temellendirmektedir: "Çin medeniyeti çok eski ve büyüktür. İlk denizciler Çin'den çıkmıştır. Bu adaları Çin'li denizcilerden önce başka birinin keşfetmesi imkansızdır. Bu yüzden bu adalar milattan önce iki yüzyıldan beri Çin'indir. Çin'in coğrafya konusunda o zamanlar bile ne kadar ileri olduğunu herkes bilmektedir."

Maocular toprak ilhakı için girişimlerini, saldırı ve tecavüzlerini "tarihsel adaletin geri getirilmesi için mücadele" diye yorumlamaktadırlar

S O N U Ç

Örnekler maoculuğun bugün vardığı düzeyi çok açık göstermektedir. ÇHC başındaki Mao ve tüm dünyadaki takipçileri bugün bırakın bilimsel sosyalizmden uzaklaşmayı, çağımızın en gerici, faşist, emperyalist güçleriyle omuz omuza, sosyalizme karşı, halkların barış, bağımsızlık, demokrasi ve sosyal ilerleme mücadelesine karşı savaşmaktadırlar.

Maocu harekete yakasını kaptıran birçok kişinin, yaptıkları işin devrimcilek olduğuna inandıkları gerçektir. Ancak bu maoculuğun objektif olarak uluslararası gericiliğin hizmetinde bir akım olduğu gerçeğini değiştirmiyor.

Maoculuğun gerçek yüzünü açığa çıkarmak, onu Barış, demokrasi için, bağımsızlık ve sosyal ilerleme için mücadeleden ~~etmek~~, emekçi yığınlarından tecrit etmek her devrimcinin, yurtseverin, demokratın önemli görevidir.

KAYNAKLAR

Sozialismus Theorie und Praxis (Beilage)
Maoculuk Sapması
Marksizm ve Maoizm
Özgürlük Yolu (11)
Halkın Sesi
Aydınlık
Kitle
Tercüman
Der Spiegel
Ürün
Yeni Çağ